

нили, трубитѣ затрубили и пушката и пуш
загърмѣли.

Петъръ отговорилъ че „Руския народъ е
женъ да узнае истиното Божие съдѣйствие как
войната тѣй и въ заключението на мира; Богъ
е помогналъ на Руситѣ. Народа е длъженъ съ
кренна душа и чисто сърдце да благодари на
но въ сжщето време той не трябва и съвсѣмъ да
отпуща, да отслабва въ военнитѣ дѣла, за да
да го слети сжщето, което е слетело и гръ
монархия; всѣкой е длъженъ да са труди за об
полза и да не забравя силата на Бога въ вси

Неведнажъ и дваждъ на Петровитѣ пред
венници както и на самаго него давали титула
точний императоръ. Петъръ отхвърлилъ туй наз
и само зель името Императоръ Всеросийскій;
ната страна не била отдѣлена отъ славата на
царя са всегда жертвувалъ за отечеството.

72.

Сухопѣлната и морската военна служба на П

Въ младостта си още, монарха нахо
удоволствие повечето въ труднитѣ работи и въ
нишката служба; за да спечели добъръ навик
всичко, той прекарвалъ единъ съвсемъ простъ и
спокоенъ животъ. Едва сторилъ десетъ годи
съставилъ въ Москва рота войници се изъ
дворяни; порядъка билъ съвършенно германскій
тазъ рота, младия Петъръ стоялъ постоянно въ
гера, изпълнявалъ всяка войнишка служба и за
участие въ всичкитѣ работи, които са отнася
неговата рота; той можѣлъ, но не искалъ да
капитанинъ на тазъ първа регулярна рота въ Ру